

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 375. An & qualiter dominus recipiens pensionem ab emphyteuta incidente in commissum censeatur remittere caducitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Quest. 375. An & qualiter dominus recipiens pensionem ab emphyteuta incidente in commissum censetur remittere caducitatem?

1. Resp. primò : emphyteuta Ecclesiæ cathedralis vel collegiatae (idem est de monasterio) non remittitur caducitas per hoc, quòd pensionem præteriti aut futuri temporis recipiat Prælati; quia is nequit præjudicare juri quæsito Ecclesiæ. *Gloss. in c. potuit de locat. Clar. §. emphyteusis. q. 10. Castrop. ir. 33. d. 10. p. 12. num. 1. idem cum Fachin. l. 1. controv. c. 99. dicens de quolibet emphyteuta privati, si non est dominus, sed ejus v. g. procurator, carens ad hoc mandato.*

2. Resp. secundò dominus proprietarius, si futuri temporis pensionem recipiat, etiamsi protestetur, se velle saluum esse jus caducitatis, remississe illud censendus est, ut *Jason in l. 2. C. de jur. emphyt. num. 124. Clar. loc. cit. Ruin. conf. 110. l. 1. Corbul. loc. cit. c. 15. declarat. 21. Gigas. de pens. quest. 36. num. ult. Rebell. loc. cit. l. 13. q. 11. num. 3. Molin. d. 354. Fachin. l. 13. controv. c. 99. quos citat & sequitur Castrop. loc. cit. num. 2. ex e ratione, quòd ea receptione dominus protestetur, solventem esse verè emphyteutam; cum non nisi ab emphyteuta pensio solvatur; adeoque censendus jus deperditum illi restaurare; non obstante dicta protestatione, utpote quæ tollitur factò contrario, quòd præstando renunciare censetur juri caducitatis acquisito. *Arg. l. ult. ff. de inoff. testam. & l. post diem. ff. de leg. commiss. for.**

3. Resp. tertio : Ecclesia recipiens pensionem præteriti temporis ab emphyteuta suo non censetur per hoc remittere pœnam caducitatis; quia ex juris dispositione censetur velle sibi saluum reservare jus caducitatis. *Jason. ad l. 2. C. de jur. emphyt. num. 127. Fachin. loc. cit. Castrop. loc. cit. num. 3. testans de communi Arg. Auth. qui rem. C. de SS. eccles. contrarium de emphyteuta privati dicunt Gloss. in c. potuit, de locat. v. expelli. Imol. ibid. num. 4. Specul. tit. de emphyt. quest. 23. Clar. loc. cit. quest. 10. num. 1. Gigas. loc. cit. quest. 37. num. 2. Fachin. l. 1. controv. 99. concl. 5. & alii apud Castrop. num. 4. eò quòd emphyteutà incidente in commissum, videatur domino concessa electio, ut ipsum receptis meliorationibus ab emphyteuti excludat; vel remissa caducitate, agat ad recuperandam omisam pensionem; cum durum videatur, damnare emphyteutam non solum in solutione pensionis, sed simul in amissione emphyteusis. Quamvis id ita limitent citati AA, ut non procedat, si dominus recipiens canonem ante moram debitum protestetur velle jus caducitatis validum. Nihilominus contrarium, nimirum censendam non esse remissam caducitatem ex solutione & exactione pensionis ante moram debitam, etiam nulla facta protestatione sibi videri verisimilius ait *Castrop. loc. cit. num. 6. ex ea ratione, quòd, cum pensio illa exigatur ab emphyteuta quatenus emphyteuta est, sed quatenus talis fuit (unde talis exactio non est instauratio emphyteusis) non impediatur, quòd minus dominus caducitatem exequatur, adeoque non sit in electione alterutrius, sed utrumque exigere possit, pensionem præteritam ex contractu, caducitatem ex lege ob commissum in legem pœnalem, quòd durum & iniquum non est.**

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

Quest. 376. An & qualiter emphyteuta teneatur præstare onera imposita rei emphyteuticæ?

Resp. onera realia omnia, quæ præstantur à re vel occasione rei, solvere tenetur emphyteuta, & non dominus directus. *l. 2. C. h. r. l. 7. ff. de publican. exemplo usufructuarii, qui quamvis minus juris in re habeat, tributa tamen & onera, quæ rei in usumfructum datae immanent, solvere tenetur juxta l. 7. §. 2. ff. de usufr. cum communis sit regula, quòd, qui fructus colligit, etiam functionum gravamen subeat, eò quòd proxima causa, cur præstentur illa onera, sit emolumentum, quòd ex illa re, cui imposita, percipitur; adeoque ea non sint proprietatis onera, sed fructuum. *l. 13. ff. de impens. in res dotal. Porro ea præstare debet emphyteuta, etiamsi sit ecclesia aut clericus, quia res emphyteutica ad quemcumque transfertur, transit cum suo onere. Arg. C. 11. quest. 1. c. 23. quest. 8. Auth. idem prædium. c. de SS. eccles. l. de his. C. de Episc. & cler. l. fin. C. de aet. tribut. Muller. loc. cit. th. 68. Intelligenda autem hæc sunt de oneribus jam antea impositis, secus, de oneribus imponendis. Nam ratione connexionis domini utilis cum directo non tenentur emphyteuta Ecclesiæ ad collectas & onera realia per Statuta laicorum super rebus & bonis imposita. *Delben. de immunit. Eccl. p. 1. c. 10. du. 16. num. 55. & c. 7. du. 1. num. 19. citatis Bartol. in l. private. C. de excusat. muner. Jason. in Auth. quas actiones. C. de SS. eccles. num. 42. Fachin. controv. juris C. 91. l. 1. Menoch. conf. 444. num. 17. Ruin. conf. 111. num. 10. & pluribus aliis. nisi tamen res illa, antequam pervenisset ad dominium directum ecclesiæ jam fuisset affecta talibus oneribus (non enim videtur res istis oneribus affecta eo ipso liberari illis, quòd vendatur, donec ecclesiæ, aut alio modo transeat ad dominium directum illius) & dein data in emphyteusim; tunc enim videtur emphyteuta illius teneri ad præstanda dicta onera. Sic etiam, ut Muller. loc. cit. præstanda ab emphyteuta adhuc illa onera, etiamsi conventum, ut non ipse sed dominus solvat tributa & alia onera; eò quòd talis pactio sit invalida, & eà non obstante adhuc emphyteuta conveniri possit & ad ea solvenda cogi, uti ait id specialiter probari de emphyteuta Principis per *l. 11. C. de fund. patrim. & generaliter per l. penult. C. sine censu. Præstanda etiam ab emphyteuta, sive sint magna, sive parva ob generalitatem verborum. *l. 2. C. h. r. sive sint ordinaria, sive extraordinaria. l. 27. §. 3. de usufr. l. 28. de usu & usufr. legat. Item sive onera sint merè realia, id est imposita rebus ipsis tantum, sive imposita personis pro rebus, qualia sunt collectæ. Muller. loc. cit. cum Valasc. de jur. emphyt. quest. 17. Quin & tenetur emphyteuta non tantum pro tributis suorum annorum, sed etiam pro annis, quibus ipse non possedit, sed antecessor illius, Muller. loc. cit. juxta l. 7. de publican & l. 5. §. fin. de censib. ita tamen, ut habeat regressum adversus antecessorem ejusque hæredes, qui non solvit, & tamen fructus percepit. Arg. l. 39. de legat. Emphyteuta tamen fundorum patrimonialium, si ordinariam collectam præstiterit, non debet ul-*****